

Upravištvu: Ljubljana, Knafljeva 5
— Telefon št. 3122, 3123, 3124,
3125, 3126.
Inseratni oddelček: Ljubljana, Selen-
burgova ul. — Tel. 3492 in 2492.
Podružnica Maribor: Grajski trg 7.
Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica 2.
— Telefon št. 190.
Računi pri pošt. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11.842, Praga číslo
78.180, Wien št. 105.241.

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka.
Naročnina znaša mesečno Din 25.—,
za inozemstvo Din 40.—

Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ulica 5, telefon
3122, 3123, 3124, 3125, 3126. Maribor,
Grajski trg št. 7, telefon št. 2455,
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1,
telefon št. 65.

Rokopisi se ne vračajo

Ameriška letala za Francijo in Anglijo

Veliki evropski listi objavljajo ravno te dni nove podatke o mogočnem zračnem oboroževanju Velike Britanije. Po teh podatkih bo Anglija samo v sedanjem proračunskem letu 1938/39 izdala za svoje vojno letalstvo 126 milijonov funtov, kar znači v našem denarju okrog 30 milijard dinarjev. Poleg te orjaške številke se vidi izredna važnost, ki jo Angleži pripisujejo svoji vojni pripravljenosti v zraku, tudi iz dejstva, da se je Anglija prvič po svetovni vojni odločila naročiti nova letala tudi v Ameriki, dočim je doslej vsa izdelovala sama.

Vojno letalstvo spada danes v Angliji in v Franciji med probleme, o katerih se i v odgovornih vladnih in vojaških krogih i v javnosti že par let največ razpravlja. Prva posledica razprav je bilo spoznanje, da sta obe zračni vojski v zraku nezadostno pripravljene. Iz tega spoznanja se je rodil sklep, da morata iz temeljev reorganizirati svoje vojno letalstvo. V Franciji je moral zavoljo očitkov o nezadostni zračni pripravljenosti zapustiti svoje mesto letalski minister Pierre Cot. Čeprav je na glaslu prvovrstnega strokovnjaka in velja za ustanovitelja moderne francoske zračne vojske. V svezem spominu je tudi še velika afera, ki se je v zvezi s kritiko zračne vojske pripravljeno razvila pred tedni v Angliji in ki še sedaj ni spravljena s sveta.

Po angleškem načrtu o oborožitvi v zraku iz l. 1936. bi morala Anglija v štirih letih dobiti 1750 letal »prve linije«, to je letal, ki so vsak trenutek sposobna stopiti v borbo s tujimi letali, bodisi v obrambi ali napadu. Že takrat so se pojavila odločna svara, da je to število mnogo premajhno za uspešen nastop angleškega letalstva. Ti glasovi niso utihli, dokler ni končno do enakega prepričanja prišla tudi angleška vlada sama. Po zanesljivih podatkih imata Anglija in Francija danes skupaj nad 2000 letal prve linije, sposobnih za ofenzivo in defenzivo. To je v primeri z nemškimi, italijanskimi in sovjetskimi letalstvom po mnenju angleških in francoskih vojnih strokovnjakov mnogo premalo. Zaradi tega je sedaj pozornost angleške in francoske vlade usmerjena v prizadevanje, da bi se čim bolj razširila možnost graditve novih letal.

Dosedanji zastoj razlagajo s tem, da so odločilni francoski vojni krogi do nedavnega gledali v letalstvu le pomožno in v prvi vrsti obrambno orodje, Angleži pa so resno računali z uspehom razorožitvene akcije in zato, kakor za druge panoge oborožitve, morala z edino izjemo mornarice, tudi za letalstvo niso doprinali ogromnih žrtev, ki jih oboroževanje terja. Tako je štela angleška zračna eskadra prve linije v začetku lanskega leta baje samo okrog 600 letal. Danes je stanje že mnogo boljše, vendar pa za angleške vojaške strokovnjake še vedno nezadovoljivo. Po računih londonskega letalskega ministrstva bo kriza prebrojena šele v marcu 1940, ko bo štela angleška vojska 3500 letal prve linije. To število je prevzeto sedaj tudi v vladni oborožitveni program.

Približno enaka sta položaj in razvoj v Franciji, čeprav je o francoskem letalstvu manj znano kakor o angleškem, ker so vojaške zadeve v Franciji ne obravnavajo tako javno kakor v Angliji. Vsekakor pa se ve, da je tudi francoska vlada sklenila energično pospešiti svojo vojno pripravljenost v zraku. Tudi ona je v to svrhu določila za naše razmere ogromne vsote.

Stremljenje obeh vlad, angleške in francoske, gre za tem, da bi čim bolj povečali produkcijo letal. Danes je v angleški letalski industriji zaposlenih 90.000 delavcev, v francoski pa 40.000. Nemčija sama ima v svoji letalski industriji zaposlenih 120.000 delavcev. Še večje je to število v Sovjetski Rusiji, kjer dela v letalski industriji baje okrog četrta milijona ljudi. O njeni kapaciteti in kvaliteti so razširjene zelo različne vesti, ki si deloma močno nasprotujejo. Zato sta angleška in francoska vlada spomladaj poslali v Rusijo posebni komisiji, da bi preštudirali sovjetski način izdelave letal. S kakimi poročili sta se ti komisiji vrnili, javnost seveda ni znano.

Pač pa je bilo poročilo komisijskih, ki sta se istočasno mudili v Kanadi in Zedinjenih državah, tako pozitivno, da sta i Anglija i Francija začeli naročati v Ameriki letala prve linije. Baje izdelujejo zlasti v Zedinjenih državah prvovrsten letalski material. Postavili so doslej na letališča najboljšo motorje za dolge polete in uvedli serijsko proizvodnjo letal po vzorcu izdelave avtomobilov. Preko lastnih potreb Zedinjenih držav lahko njih letalska industrija izdela že sedaj na leto okrog

FRANCOSKI 14. JULIJ

Pomembne izjave francoskega poslanika Brugera pri proslavi francoskega narodnega praznika v Beogradu

Beograd, 14. julija. p. Veliki francoski narodni praznik je bil danes v Beogradu nad vse svečano praznovan. Uradna svečanost je bila na francoskem poslanstvu. Že pred napovedano uro se je zbrala v novih prostorih poslaništva množica zastopnikov naših oblasti ter raznih organizacij, ki delujejo za poglobitev jugoslovensko-francoskega prijateljstva. Od tujih diplomatskih zastopstev so bili navzoči belgijski poslanik Romre de Vichney, poljski poslanik Roman Dembicki in vse osebe češkoslovaškega poslaništva s svetnikom dr. Spačkom na čelu. Nadalje so bili prisotni zastopniki naših vojaških oblastev in poleg njih še večje število generalov in drugih višjih oficirjev.

Nekoliko po 11. uri je poslanik Brugere, ki je zaradi svečanosti posebej prišel z Bleda v Beograd, otvoril proslavo s prisrčnim in pomembnim nagovorom, v katerem je med drugim izjavil:

Franci, ki so daleč od domovine, proslavljajo svoj narodni praznik čisto z domotožjem v srcu. Sredi prestolnice prijateljske države pa jih ne obhajajo taka čustva in praznujejo zato svoj praznik s toliko večjim veseljem in dobrim razpoloženjem. Posebno prijateljstvo, ki se jim dan za danem izkazuje v Jugoslaviji, in razumevanje, ki se kaže za francoske narodne ideje, povzdigujeja v toliko večji meri tudi v naših običajih simbolični pomen našega praznika. In če je bilo med nami takih, ki so bili omajani v svoji patriotski veri po prehodnih in površnih občutkih ter mislih, tedaj naj se ti malodušneži ozro na število naših jugoslovenskih in drugih prijateljev, ki so se zbrali danes tu okrog nas. Tedaj bodo v hipu razumeli, da ideje, ki jih predstavlja Francija, ne le niso bile oslabljene po tendencioznih manevrih in propagandi, temveč so nasprotno kljub vsem udarcem in izkušnjam izšle mnogo boljše in silnejše, tako da morajo vzbuditi v slehernem človeku pravo spoštovanje. Na veliki poti, ki jo je določila zgodovina in ki ji bo Francija zmerom ostala neomajna njo zvesta, se danes francoski narod bolj nego kdaj prej čuti obdanega in spremljanega od vseh onih, katerih pogledi segajo

preko utesnjenih življenjskih mej ljudi in generacij. Odpornost in doslednost Francije je eno najtrdnjših jamstev miru in mednarodne varnosti. Prav zadnje mesece je Francija, trdno opirna na sporazum z Anglijo, dala nov velik prispevek za stvar pravice in medsebojne pomoči med narodi. Zato se vsi Francozi in vsi njihovi prijatelji, ki so hkratu skupno prijatelji miru, veselijo obiska angleških suverenov v Parizu, ki bo angleško-francosko tesno sodelovanje še bolj utrdil.

Kar se tiče jugoslovensko-francoskih odnosov, moram z zadovoljstvom ugotoviti, da se z ene kakor z druge strani kaže udrna volja za zaupno in tesno sodelovanje. Vem, da je na gospodarskem področju mogoče povečati izmenjavo blaga preko mej, ki so bile doslej dosežene. Nedavno se je v Beogradu mudila francoska trgovinska delegacija. Njeno delo je bilo najboljše dokaz, da Francija v resnici želi povečati svoj uvoz iz Jugoslavije. Investicije kapitalov in pomoč strokovnjakov francoskih podjetij, ki že delujejo v Jugoslaviji, pričajo o duhu sodelovanja in pospešujejo povečanje blagostanja in produktivnega potenciala Jugoslavije. Mogel bi dodati še obče znane kulturne momente, ki še vse bolj dokazujejo, da korakata Francija in Jugoslavija tesno druga ob drugi v bodočnost. Prav zaradi tega morejo baš skupne proslave v edinstvu duha in razpoloženju srečno izpolniti prijateljsko sožitje obeh narodov.

Danes proslavimo 14. julij, kmalu bomo skupno proslavili 20letnico slavnega osvobodjenja naše domovine. V misli na ti dve veličastni proslavi, dvignimo, polni enakih čustev, čaše na zdravje Nj. Vel. kralju Petru II. in prezidentu francoske republike Lebrunu ter za veličino in napredek naših dveh držav.

Ovacije in poskanje, s katerim je bil sprejet govor poslanika Brugere, so pričali, kako globoko v srce so segle njegove besede vsem prisotnim. Poslanik je nato še izročil red legije časti direktorja rudnika v Kostolcu Josipu Skvircu in Charlesu Marechalu, s katerim ju je odlikoval prezident Lebrun. Vsi gostje so bili nato bogato pogoščeni.

Proslava v Zagrebu

Zagreb, 14. jul. o. V Zagrebu so danes prav tako kakor drugod po vseh večjih jugoslovenskih mestih svečano proslavili francoski narodni praznik. Dopoldne od 10. so se zbrali prijatelji Francije v veliki dvorani Francoskega doma, kjer je slavnost otvoril podpredsednik društva prijateljev Francije, Ivan Mošinsky, s pozdravnim govorom, v katerem je poudaril, da slavi danes ves kulturni svet skupno s Francijo praznik 14. julija, ki pomeni simbol zmage načel bratstva, enakosti in svobode. Veliki borbi, ki jo je pred poldrugim stoletjem pričel francoski narod nele zase, nego za vse človeštvo, je res treba izkazati dostojno vso čast.

Profesor Šrepič je predaval o zgodovinskem in idejnem pomenu padca Bastille za Francijo kakor tudi za vse narodne liberalne pokrete na kontinentu daleč preko njegovih mej.

Francoski konzul Gueyraud se je iskreno zahvalil vsem prisotnim, ker so manifestirali svojo solidarnost s francoskimi nacionalnimi idejami. Ta manifestacija je bila tem bolj umestna, je dejal, ker grozi duh nasilja pogaziti Evropo, v kateri že velik del mladine izgublja smisel za staro civilizacijo, za stara in večna moralna načela, ki so jih omajali udarci povojnih viharjev, načela svobode in bratstva, ki so si jih ljudje in narodi v stoletjih prisvojili in jih uveljavili s množicami žrtvami. Ideja miru in svobode je skupna tudi obema našima narodoma, ki spričo svoje kmečke osnove odklanjata pustolovščine in se navdušujeta zgolj za ideale miru.

Uro pozneje je bil sprejem v prostorih francoskega konzulata. Prišli so zastopniki oblasti ter kulturnih ustanov, člani francoske kolonije ter vseh francoskih organizacij. Poleg drugih so bili navzoči podban dr. Mihaelčič, župan dr. Pečič, armijski general Jurišić in kot zastopnik dr. Mačka poslanec dr. Andres, vseh zagrebških konzularnih zbor in mnogi drugi ugledni zagrebčani. Ob priliki sprejema je konzul Gueyraud izročil funkcionarjem združenja rezervnih

oficirjev in bojevnikov, vojnih prostovoljcev in vojnih invalidov odklovanja, ki jim jih je podelil prezident francoske republike.

Veličastna revija čet v Parizu

Pariz, 14. jul. d. Svečanosti v proslavo francoskega nacionalnega praznika bodo letos zaradi obiska angleškega kralja trajale celih osem dni in dosegle višek ob prihodu angleškega kraljevskega para. Povsod vihrajo francoske in angleške zastave. Tudi avtobusi so okrašeni s francoskimi in angleškimi zastavicami. Prav tako so okrasili svoja vozila šoferji takšijev in drugi avtomobilisti ter biciklisti. Tradicionalna revija čet je bila na trgu pred Slavolokom zmage. Krasno vreme je svečanost še povečalo. Velikanske množice ljudi so napolnile trg do zadnjega kotička.

Revija vojske se je začela ob 9. zjutraj. Moderno opremljena vojska je defilirala mimo predsednika republike Lebruna, min. predsednika Daladiera in drugih ministrov. Na tribuni sta bila tudi Herriot in Sarraut ter večji del članov diplomatskega zbora z nuncijem Valerijem na čelu. Pred vojsko je korakalo 400 francoskih gimnazistov, ki jim je sledila godba republikanske garde, nakar je prijezdil general Bigaut, vojaški guverner Pariza, v spremstvu svojega generalnega štaba. Sledili so gojenci politehnične šole Saint Cyra in drugih vojaških akademij, za polkom pomorskih strelcev in za polkom alpskih lovcev pa je prikorakal polk spahijev. Vse oddelke je množica navdušeno pozdravljala. Ko so odkorakali mimo predsednikove tribune, je nastal odmor nekaj minut, nakar se je začelo ropotanje motoriziranih oddelkov, katerih defile je izzval največje navdušenje. Defilirale so vse vrste motoriziranega topništva, razni mali in veliki tanki, oklopni avtomobili in druge pomožne vrste orožja. Današnja revija je pokazala, da je francoska vojska najmoderneje opremljena, ter je zapustila pri vseh mogočen vtis. Množica je prirejala vojski, predsedniku republike in vladni dolgotrajne ovacije, ki so bile veličastna manifestacija patriotskega navdušenja. Velike proslave narodnega praznika so bile tudi povsod drugod v Franciji, zlasti v mestih z vojaškimi posadkami.

V štirih dneh okrog sveta

Hughes pred ciljem — Včeraj popoldne je prispel iz Fairbanksa na Aljaski v Minneapolis, odkoder ima do New Yorka le še 1600 km

New York, 14. jul. o. Milijonar Hughes, ki se je v družbi štirih strokovnjakov podal z letalom na rekordni polet okrog sveta, je danes ob 12.38 po ameriskem času nenadno pristal na letališču v bližini Minneapolisa, glavnega mesta države Minnesote na ameriskem severozapadu. V dveh naglih poletih je kljub vsem vremenskim neprivikam, ki so se letalce zlasti na poti od Jakutska proti Fairbanksu zelo izčrpale, ob napeti pozornosti vsega sveta malone dovršil svoj polet. Minneapolis je od New Yorka oddaljen le še 1600 km.

Iz Jakutska je odletel Hughes včeraj ob 13. srednjeevropskega časa preko vzhodnosibirskih ravnin, skozi meglo, viharje in mraz, zaradi katerega se je na krilih in po trupu letala nabiral led. Razdaljo 3330 km do Fairbanksa je letalo preletelo v 12 urah in 17 minutah. Na najsevernejšem ameriskem letališču je pristalo sredi noči ob 1.30 srednjeevropskega časa. Že dve uri pozneje se je bliskovito nagli polet nadaljeval. Hughes se je nameril proti Winnipegu. Še v zgodnjih jutranjih urah je sporočil ameriskim kontrolnim radijskim postajam, da merilec naglo beleži kilometre. Letalo je bilo tedaj kakšnih 3500 m visoko nad Aljasko. Tedaj je še sporočal, da bo okrog poldneva pristal v Winnipegu, ker mu je pričelo primanjkovati bencina. Letalo se je brez težav povzpelo preko najvišjih in najnevarnejših kanadskih gor, vendar pa so se radijske zveze med letalom in ameriški postajami okrog 9. povsem nenadno prekinile. Za celih pet ur je zavladal molk, ki je pričel povzročati radijskim kontrolnim organom že hude skrbi. Sicer so bile na poti od Aljasko do Zedinjenih držav premagane že vse glavne težave, vendar pa bi se bilo na letalu lahko pripetilo karkoli, saj je Hughes sporočil, da mu je pričelo primanjkovati gorilnih snovi.

V Winnipegu so se že vse jutro zbirale na letališču množice ljudstva, da pozdravijo letalca, ki je postal v zadnjih treh dneh silno popularen po vsem širnem svetu. Hughesa in njegovega letala pa ni bilo od nikoder. Zamuda se je blizala že 3. uri, ko je na začudenje vse nestrpne množice prispela vest, da so letalci pristali v Minneapolisu, kjer jih nihče ni pričakoval. V dobrih 12 urah so preleteli na tej svoji šeststetni etapi kar 3932 km. Tudi nad ameriškim kontinentom jim je nagajalo vreme.

1500 letal, lahko pa to število še znatno pomnoži.

Podrobnosti o angleških in francoskih naročilih v Ameriki seveda niso znane. Uradno je potrjeno le to, da so bila ta naročila res oddana. Že to dejstvo samo pa priča dovolj jasno, kako resno skušata obe zapadni veseli pospešiti svojo vojno pripravljenost v zraku.

Prodirati so morali skozi goste megle preko silno nevarnih kanadskih 4000 m visokih vrhov.

Povsem gotovo je, da bo pomenil ta polet nov mejnik v razvoju letalstva. V dobrih treh dneh okrog sveta ne pomeni samo rekorda, s katerim je skoro razpolovljen čas, ki ga je pred petimi leti razpolovljeno Post za isto pot, nego tudi junško dejanje, podobno Lindberghovemu. Hughes je s svojimi tovariši doslej preletel dobrih 26.000 km. Nedvomno mu bo uspela tudi zadnja etapa do newyorškega letališča.

Proti New Yorku

London, 14. julija. AA. Pri sprejemu na letališču v Minneapolisu je letalec Hughes izjavil: Bili smo zelo utrujeni, precej skrbi pa nam je zadal radio. Med potjo smo izgubili anteno in se zato šest ur nismo mogli javiti.

Ko so se preskrbeli z bencinom, so Hughes in njegovi tovariši ob 15.50 odleteli v smeri proti New Yorku.

New York, 14. julija. h. V New Yorku pripravljajo Hughesu in njegovim tovarišem velikanski sprejem. Policija je ukrenila obsežne varnostne mere. Skoraj vsako uro izhajajo posebne izjave listov, ki objavljajo brezlične razgovore z Hughesovo ekspedicijo.

Kralj Jurij VI. okreval

London, 14. julija. h. Zdravstveno stanje angleškega kralja Jurija VI. se je danes znatno zboljšalo. Zdravniki so izjavili, da se bo mogel udeležiti bližnje vrtno slavnosti v Buckinghamski palači in da bo v torek lahko brez nevarnosti odpotoval na državni obisk v Pariz.

Novi ruski poslanik pri Hitlerju

Berlin, 14. jul. d. Včeraj popoldne je kancelar Hitler sprejel v Berchtesgadenovega ruskega poslanika Merekalova, ki mu je ob tej priliki izročil svoja poverljiva pisma. Poslanik, ki je prispel v spremstvu prvega poslaniskega svetnika in trgovinskega atašee, je izjavil v svojem nagovoru, da se bo prizadeval ustvariti in vzdrževati normalne razmere med Nemčijo in Sovjetsko unijo.

Kancelar Hitler je v odgovoru izjavil: Tudi jaz sem nazirajo, da je vzdrževanje korektnih stikov tako v interesu obeh držav kakor splošnega miru. Pri izvajanju svojih nalog boste uživali potrebno podporo tako od mene, kakor od moje vlade.

Revija ameriške

vojne mornarice

San Francisco, 14. jul. AA. Predsednik Roosevelt bo jutri prisostvoval v San Franciscu reviji ameriških pomorskih sil.

Misija Majskega v Londonu

S posredovanjem Francije išče Sovjetska unija prijateljskih stikov z Anglijo

Pariz, 14. jul. o. Ruski poslanik v Londonu Majski, ki je že pred devetimi tedni odšel v Moskvo na dopust, se bo po zadnjih vesteh že prihodnji teden vrnil v London. Tedaj se bodo izkazale za popolnoma neutemeljene predvsem govornice, da je bil tudi Majski osumljen sodelovanja s Trockim in pozvan v Moskvo na odgovor.

Nasprotno bo Majskemu tokrat poverjena še prav posebno košljiva naloga. Po naročilu Stalina naj bi angleški vladi ponudil pogodbo o medsebojni pomoči. Moskva je pripravljena opustiti kampanjo proti Angliji in urediti vsa še nerešena vprašanja, pa skleniti z Anglijo tudi gospodarski sporazum.

Kakor zatrjujejo v Parizu, je ta preokret v ruski politiki pripisati uspehi francoski diplomatski akciji. Francoskemu poslaniku v Moskvi se je posrečilo prepričati Stalina, da je angleško-rusko zblizanje nujno potrebno za nadaljnjo uspešno obrambo evropske demokracije. V interesu Rusije same bi bilo, da uredi svoje odnose z Anglijo na podoben način, kakor si jih je s Francijo.

Odločilna bitka za Sagunt in Valencijo

General Franco hoče za vsako ceno že v kratkem zasesti Valencijo — Četrta milijona vojakov v boju

Valencija, 14. jul. o. Po informacijah agencije »United Press« se je sredi začela že nekaj dni napovedana velika nacionalistična ofenziva, ki sta ji zadnji namen zavzete Valencije in obkolitev Madrida od vseh strani. Na fronti, ki je dolga 20 kilometrov, se je sredi pričela velika bitka, v kateri je na obeh straneh angažirano četrta milijona ljudi. Od včerajšnjih poznih popoldanskih ur bruha 170 cevi težkega nacionalističnega topništva ogenj in smrt v republikanske rove in kaverne. Ponoči so se razvili prvi spopadi na nož. Cele serije postojank so do jutranjih ur nekajkrat menjale gospodarje, do odločilnega napada nacionalističnih čet in prostovoljskih bataljonov pa še ni prišlo. Republikanci branijo vsako ped svoje zemlje z nezasišano odločnostjo.

Veliki uspehi generala Varele

Pariz, 14. julija. d. Poročila francoskih listov opozarjajo, da gre za enega izmed odločilnih bojev v španski vojni. Francoski poročevalci, ki zasledujejo potek bojev na francoski strani, javljajo, da so Francove čete, ki so bile ojačene z novim moštvom in vojnimi potrebščinami, dosegle že večeraj znatne uspehe. Rano zjutraj je Francovo topništvo in letalstvo poseglo južno od Teruela v borbo z vso silo, da bi porušilo nasprotno postojanko in pripravilo vse za napad, dopoldne pa je pehota v več vrstah prešla v naskok, dočim je topništvo preneslo svoj zaporni ogenj dalje v sovražne vrste in so letala bombardirala zaledje republikanskih čet, da bi preprečila prihod novega vojaštva. V prvih popoldanskih urah so bile republikanske vrste že na več krajih razbite ter prve obrambne črte na široko vtisnjene. Iz Segorba in Sagunta se je civilno prebivalstvo že izselilo, po došlih vesteh pa odpravljajo tudi že oblasti v Valenciji svoje akte in arhive v Albaceto in Murcijo.

Angleški krediti balkanskim državam

London, 14. jul. o. V spodnji zbornici se je sredi razvila zanimiva debata o angleških gospodarskih in finančnih akcijah v srednji in jugovzhodni Evropi. Laburistični poslanik Brice je vprašal ministra za zunanjo trgovino, katere države v jugovzhodni Evropi bodo od Anglije prejele podobna posojila kakor Turčija. Državi podtajnik Hudson je na mestu ministra izjavil, da bo Anglija finančno podprla one države na Balkanu in v srednji Evropi, od katerih bo prevzela njihove pridelke in ki ji lahko nudijo zadostna posojila.

Notranji minister Simon je na neko drugo vprašanje o dobavih orožja Turčiji odgovoril, da bo angleška industrija dobavila Turčiji določeno množico topov in vojniš ladij.

Postani in ostani član vodnikove družbe!

Naši kraji in ljudje

Slavje francoskega narodnega praznika Francoskega odlikovanja so bili deležni trije naši vojni dobrovoljci-rezervni oficirji in dva invalida

V spomin na zgodovinski dan 14. julija leta 1789, ko je padla Bastilja in si je francoski narod priboril svobodo, je francoska kolonija danes ob sodelovanju vse naše oficierne in kulturne javnosti — znamenje, da živo občutimo povezanost usode našega naroda z usodo velikega prijateljskega naroda na zapadu — sprisrčno slovesnostjo praznovala svoj narodni praznik. Dopoldne je konzul francoske republike g. Remérand ob spremstvu tajnika prof. Detele in ob navzočnosti zastopnika brata, načelnika dr. Radeja, predsednika mestne občine dr. Adlešiča in pomočnika komandanta divi-

nimi konzul CSR Miňovsky, ter predsednik združenj vojnih dobrovoljcev, rezervnih oficirjev in invalidov. Te tri organizacije so bile letos deležne posebne počastitve. O priliki letošnjega francoskega narodnega praznika je namreč francoska vlada odlikovala tri člane organizacije vojnih dobrovoljcev in rezervne oficirje ter dva predstavnika združenja vojnih invalidov. Pred recepcijo na konzulatu je odlikovanje nagovoril g. konzul Remérand, ki jim je čestital k odlikovanju ne le kot zastopnik francoskega naroda in države, temveč tudi kot bivši solunski bорец, ki se je z ra-

desni strani glave. Ranjenega Rogana so takoj prepeljali v tukajšnjo bolnišnico, kjer je dve uri kasneje izdihnil. Rogan je bil doma iz Večeslavca blizu Pertoce, kjer so njegovi starši imoviti gostilničarji in trgovci.

Ugledna 80-letnika Viktor Rohrmann

80 let je dočkal. Lepa starost, a lepo in zgledno je tudi njegovo življenje, posvečeno idealom nesebične domovinske ljubezni. Od mladosti se požrtvovalno udeležuje v nacionalnih organizacijah in za generacije je najboljši vzornik narodne zavestnosti in požrtvovalnosti. Ko je po dovršenih študijah in večletni praksi v Gradcu, na Dunaju in v Monaku prevzel trgovino in posestvo svoje matere v Novem mestu, se je že v zanosu narodnega navdušenja udeleževal v Narodni čitalnici in pri gasilskem društvu. Seznanil se je s pisateljem Josipom Jurčičem, dopisoval je »Slovenskemu narodcu«, v društvenem delovanju pa ga je zvezalo prijateljstvo z najuglednejšimi dolenskim naprednjaki. Požrtvovalno je sodeloval pri pokretu za uvedbo slovenskega jezika v gasilskih organizacijah in za svojo nacionalno udeleževanje si je nakopal seveda hudo sovraštvo nemških uradnikov, kar mu je danes v radost in ponos. Še z večjo vneto in uspehom se je njegovo delovanje nadaljevalo v Ljubljani, kjer je leta 1881. prevzel vodstvo veletrgovine. Vnet za vse dobro in plemenito je postal najzvestejši podpornik Ljubljanskega Sokola, Narodne čitalnice, gasilskega in planinskega društva, uvrstil pa se je tudi med najodločnejše bojovnike v narodno-napredni fronti. Na-

aje, brigadnega generala Dodiča, položil na vnožju Napoleonovega spomenika venec s francosko tricolorno, spomin na mrtve pa so prisotni počastili z enominutnim molkom. Odtod so se odpeljali na Vodnikov trg, kjer je francoski konzul položil šopek svežega cvetja pred spomenik velikega glasnika »Ilirije oživljene«. Ob 11. se je na konzulatu v Beethovnovi ulici nato vršila svečana recepcija in pri tej priliki so prišli čestitati poleg predstavnikov naših oblastev tudi zastopniki raznih organizacij in ustanov, člani konzularnega zbora, med

mo ob rami boril z našimi dobrovoljci za našo svobodo in zna zaradi tega še bolj ceniti naše velike vojne žrtve. G. konzul se je v imenu odlikovancev zahvalil prof. Jeras.

Odlikovani so bili dobrovoljec Josip Jeras s Palmes akademique, dobrovoljec Edvard Prinčič z Etoile noire, z Nichan Iftikar pa dobrovoljec Joco Žagar ter predstavnik invalidske organizacije Matko Stefe in Stanko Tomc. Na sliki so od leve na desno: Joco Žagar, Edvard Prinčič, Stefe Matko, Josip Jeras in Stanko Tomc.

rodnemu domu je pridobil nad 50 delničarjev, njegove zbirke pa so bile v veliko pomoč tudi CMD, dijaškemu podpornemu društvu »Radogoj«, dijaški kuhinji »Domovini« in še mnogim drugim nacionalnim in dobrodelnim organizacijam. Tudi za trgovski stan ima velike zasluge: 31 let je bil svetovalec Zbornice za TOI, 15 let pa sodnik-laik deželnega sodišča.

Odprtega srca za vsako dobro narodno stvar in skromen po svojem plemenitem značaju ni nikdar iskal priznanja. Ob častitljivem jubileju njegovega vzornega in delavnega življenja mi želimo, da bi še dolgo, dolgo vever in čil ostal med nami in da bi njegovi svetli zgledi našli čimveč posnemalcev.

Fred Grom

Čudno naključje. Isti dan kakor našega velikega rodoljuba g. Viktora Rohrmanna so prinesle rojenice v zibel tudi njegovega vernega prijatelja g. Freda Groma. Fred Grom se je rodil v Ljubljani. Njegovi starši so imeli znano gostilno »Pri šestice«, pozneje pa so se izselili v Ljubo, kjer se je Fred izločil. Leta 1892. se je podal tja čez veliko lužo in v New Yorku je preživel kakih 40 let. Mnogo se je tam

udeleževal v slovenskih organizacijah, posebno pa v pevskih društvih, s svojo dobrodomnostjo si je pridobil veliko število prijateljev in ostal je zaveden naš človek. Pred sedmimi leti se je vrnil v domovino in se nastanil pri svojem pokojnem bratu Antonu Gromu, ki je tudi dosegel 80 let. V rojstnem kraju zdaj lepo in v miru preživlja odmor svojega dolgoletnega truda. Je trdna, zdrava grča, vedno dobro razpoložen družabnik. Še iz Amerike ga veže veliko prijateljstvo z g. Jožetom Remsom, znanim »amerikanskim konzulom« in dopisnikom. Ni dneva, da ne bi v njegovi družbi in v družbi novih, tu pridobljenih prijateljev preživel nekaj ur.

G. Fredu Gromu želimo, da bi tja do krajnih mej človeškega življenja ostal vever, zdrav in vesel, kakor je zdaj.

Martin Kugler

trgovski zastopnik trdke L. C. Mayer, ki ga je v sredo popoldne v tako tragičnih okoliščinah doletela nenadna smrt pod tramvajem na Marijinem trgu v Ljubljani. Uglednega pokojnika, ki je bil vzoren družinski oče, priljubljen družabnik in požrtvovalen narodni delavec bomo spomnili danes ob 17. izpred mrtvaške veže na Zaloški cesti k Sv. Križu.

Marijin trg in njegovi prometni dotoki so bili že ponovno prizorišče večjih ali manjših nesreč. Saj se v to tesno križišče steka pet glavnih, s stranskima mostovima, šentpetrskim in Hribarjevim nabrežjem celo deset zelo prometnih žil. Pri tem sta dotoka iz Wolfve in Miklošičeve ceste površ se prikrita s podaljškom Šmalčeve hiše, pa z ostrim zavojem po strmini od Unjona nizdol in mimo frančiškanskega stopnišča proti mostu. Prav predvečerašnja smrtna nesreča je dokazala, kolikšne previdnosti je treba voznikom in pešcem, ki prihajajo iz te smeri, pa tramvajskim vozačem, ki jim je pri vožnji od pošte nizdol pogled na promet iz zahodne smeri šele v zadnjem trenutku možen, ko imajo voznika ali pešca že pred seboj. Povsod po svetu se odstranjuje vse ovire, ki motijo pregled na prometnih križiščih. V Ljubljani pa stoji na pločniku pred frančiškansko cerkvijo vsem pešcem v napotje baš pri prehodu čez cesto, zajeten kiosk s transformatorjem, ali kaj, ki povzroča, da opazijo vozniki in pešci z Miklošičeve, šentpetrske ceste šele v zadnjem trenutku prihod tramvaja ali avtov od pošte. Ali res ni mogoče to napotje spraviti pod zemljo ali kamorkoli ter v korist vsega prometa in javne varnosti prispevati k zmanjšanju števila dragocenih človeških žrtev?

Nova dela na cesti od Radeč do Krškega

Pri novozgrajeni postaji Jelovcu je banovina zgradila pod vodstvom tehničnega svetnika inž. Matka železobetonski most, ki je kras tamkajšnje okolice. Zeleti bi bilo le, da bi banovina razveselila s takimi načrti bolj potrebna in vidna mesta, saj je znano, da so v krškem srezu skoro izključno sami leseni mostovi, ki ne ustrezajo sodobnemu prometu. Tudi most v Krškem, ki je bil grajen 1865 kot zasebna stavba, katero je leta 1890. prevzel bivši deželni odbor, je iz različnih vrst lesa, tako da je nosilnost zelo majhna in zato nikakor ne odgovarja današnjemu težkemu motornemu prometu. Tudi tu bi bilo potrebno, da bi odločujoči činitelji oskrbeli pripravljala dela za zgraditev novega, ker je most v takem stanju, da se je bati, da ne bo mogoče redno odstranjevati vseh poškodb ter da bo most v kratki dobi za promet zaprt. Dobro bi bilo, da se vsaj enkrat ugotovi mesto, kje naj bi stal novi most, saj zadevni predlogi in govorice od leta 1914. do danes še niso dovedli do enotnega predloga.

Alojzij Košak 70letnik

Danes slavi v Ljubljani svojo 70letnico g. Alojzij Košak, ki je dolga leta zvesto služil črni umetnosti.

V tiskarski stroki se je izučil v taktarini »Kotoliški tiskarni«. Več let je služboval kot ročni stavec pri »Slovenskem narodcu« in »Narodni tiskarni«. Ko je tiskarno dobila prvi stavni stroj, se je g. Košak kot eden prvih izučil na tem stroju.

Po dolgoletnem delu na stroju si je nakopal zahrbtno, svinečno bolezen, ki ga je prisilila, da je moral delo na stavbenem stroju prekiniti. Kasneje je bil zaposlen nekaj časa v tiskarni D. Hribarja, vendar je moral tudi tu zaradi boleznih službovanje prekiniti. Ko je potem spet začel staviti na roko, je bil pri delu tako spreten in uren, da so ga tovariši nazvali »živ stavni stroj«. Zadržja njegova služba je bila v »Učiteljski tiskarni«, nakar je stopil v zaslužni pokoj.

Simpatičnemu jubilaru želimo, da bi mu usoda naklonila še mnogih srečnih let v krogu ljubljene družine in številnih prijateljev.

Samomor pod tovornim avtomobilom Tragedija visokošolca Mate Radonića iz Slavonije

Ljubljana, 14. julija. Danes okrog 14.30 je prišlo tik pred Narodnim muzejem na Bleiweisovi cesti do razburljivega samomora, kakršne le po redkih beleži kronika. Sedemindvajsetletni visokošolec Mate Radonić, po rodu iz Vrgelnice pri Slavoniji Požeji, se je vplel pod kolesa tovornega avtomobila. Nekaj minut po prevozu v bolnico je nesrečni študent izdihnil.

Kako je do vsega prišlo in kakšni razlogi so Mateja Radonića privedli do obupnega koraka, policija doslej še ni mogla raziskati. Radonić v Ljubljani ni bival, vsaj policijski upravi njegovo stanovanje ni bilo prijavljeno. Kakor se je dalo razbrati iz akademske legitimacije, ki so jo pozneje našli pri njem, je bil do lanskega leta vpisan na visoki poljedeljski šoli v Zagrebu. Ko se je popoldne na trotoarju pred Narodnim muzejem ustavil mlad neznanec, mu nobeden izmed pasantov ni posvetil intenzivnejše pozornosti. Kot tranzitna proga za zvezo med Dunajem in Trstom ima Bleiweisova cesta zmerom zelo živahen promet, zlasti mnogo težko naloženih tovornih avtomobilov stalno hiti po nji. A med kandidati smrti ni navada, da bi pod kolesi avtomobilov iskali prilike za svoj poslednji obračun; najbolj pogostokrat lega-

jo samomorilci na tračnice pred lokomotivo, a vozilom na cestah, tramvajem in avtomobilom skoraj nikoli ne zaupajo svoje usode. Razlog bo pač v tem, da lahko človek neke na odprti progi, morda daleč od človeških silišč, mnogo lažje stopi v smrt kakor pa na cesti v mestu, kjer je blizu zmerom dosti ljudi.

Malo po 14.30 je po Bleiweisovi cesti privozil tovorni avto znane Oblakove trdke z Viča. Naloženih je imel 5 ton premoaga. Ko je vozil mimo muzeja, se je Mate Radonić iznenada z vso silo zagnal s trotoarja proti sprednjim kolesom voza. Z glavo je treščil ob levo sprednje kolo, ki ga je z močnim sunkom odbilo nazaj na rob ceste, a iz zdrobljene lobanje se je obenem v curkih ulila kri. Takoj so ljudje prihiteli na pomoč, prenesli so nezvestnega pod kostanje v drevoredu med muzejem in opero, obenem pa so brž pozvali reševalce. Ko je reševalni avto v nekaj minutah pribrazil, je bil Radonić še pri življenju, a ko so ga nekaj minut nato v bolnico položili na posteljo, je izkrmavel. Z nesrečnim fantom bodo morda zagrebli tudi skrivnost njegove tragedije, da ni mogel s šole v življenje in mu ni preostalo drugega, kakor da je prišel na tako strašen način v Ljubljano umreti.

Še ena smrtna nesreča v Murski Soboti Padli tram je smrtno zadel trgovskega vajenca

Murska Sobotica, 14. julija. Devetletna Angela Štitarjeva, žrtev avtomobilske nesreče, se še ležala na odru in številni ljudje so prihajali tolažiti obupane stariše, ko se je razširila po mestu vest o novi nesreči, ki je tudi terjala mlado življenje. Trgovski vajenec pri trdki B. Ascher in sin. Ištvan Rogan Alfred je šel opoldne v skladišče izročati slugi moko. Po predaji je zaprl skladišče in se vračal po dvorišču na-

zaj v trgovino. Opoldansko zvonjenje je prekinilo delo zidarjev, ki so rušili prejšnje staro skladišče. Le nekaj zidarjev je bilo še pri delu, ker so hoteli odstraniti še en tram. Glasni klici, ki so se pomešali med glasove zvonov, so opozorjali Rogana, naj se ogne. Rogan je prestrašen izgubil orientacijo in zbežal prav pod padajoči tram, ki ga je zadel v glavo. Nesrečni vajenec se je na mestu zgrudil s hudimi poškodbami na

Spomini iz Prage

IV.

Na dan nastopa vojske sem se znašel v gneči, kakor še nikoli. Ker se je sprevod pozno končal, se je bilo treba podvizati na zletišče. Obnavljali so se prizori, kakor na prvi zletni dan: dolge, dolge kače avtomobilov in pešcev so se vzpenjale k Masarykovemu stadionu. Da, bilo je še vse hujše kakor v nedeljo. Ko se je sokolska konjenica z živahnim peketom šele razhajala po praških ulicah, so bili tramvajski zletišči prenapolnjeni. Gotovo je bil dotok ljudstva iz okolice ta dan največji, saj je vsakdo želel videti sprevod in popoldansko strumno pripravljenost vojske, a če tega ne, vsaj prihod prezidentin in pa defile stoterih letal v sinji višavi.

Prič sem videl praško policijo nastopiti nenavadno odločno. Napraviti je morala v polkrovno kordon pred vhom na glavno tribuno, kajti že so bile postavljene častne čete legionarjev in napovedane je bil skorajšnji prihod prezidenta in članov vlade. A množica je pritiskala, da je bilo jo. Kako tudi ne, ko so nekateri prišli že opoldne, da bi bili čimbolj spredaj. Zaječali so otroci, dušile so se ženske, zdaj pa zdaj je množica zavalovala kakor klasje v močnem vetru. Naposled so otroke vendar spravili pred policijski kordon, da niso omedlevali, a v tem je tudi že tiho pribrela elegantna prezidentova limuzina, množica je vzklikala in se takoj nato mirno razšla. Na zletišču so se tisti trenutke dvignile zastave treh zaveznških držav, donele so himne, za zletiščem so bučali v praznično popoldne topovski streli.

Pogled na vojsko, ki je bila slikovito in v najnatančnejši simetriji razvrščena v areni, je bil presenetljiv. Spoznali smo prav hitro, da se nastop vojske dostojanstveno uvršča v celotni slikoviti spored zletnih nastopov in to po izvežbanosti vseh oddelkov kakor še prav posebno po pomenu jubilejnega zleta: po obrambni pripravljenosti vseh zdravil sil českoslovaškega naroda.

Razume se, da je českoslovaška vojska, ki leto za letom dobiva dobro vzgojen naraščaj iz sokolskih telovadnic in je sploh najtesneje povezana s sokolsko vzgojo, pokazala visoko mero strunne izvežbanosti. Množestveni nastop pešadije s puškami, izveden brez štetja in godbe tako precizno, kakor da vežba en sam mož, je prav gotovo moral vzbuditi občudovanje. Spretnost pontonirske čete, ki je v nekaj minutah zgradila most, kakršnega bi bila vesela vsaka naša občina, je bila prav tako prikupna, kakor lepi rajalni nastopi konjenice in drzne bravure motoristov, ki so se poizkušali kar v neverjetnih akrobacijah. Brnenje letal, ki so prekrila nebo in naposled vratolomne produkcije nadporočnika Novaka, ki je že lani z nekaterimi svojimi tovariši na mednarodnih letalskih tekmah v Curihu presenetil hladnokrvne opazovalce in sodnike, — to je bilo kaj za oko in za zdrave živce. (Na uho vam pa lahko zaupam, da si je marsikdo želel čim hitrejšega in srečnega konca Novakovih vratolomnosti.)

Sledila sta z največjo pozornostjo pričakovana nastopa romunske in naše vojske. Romuni so bili prav taki fantje, v najlepšem pohodu so prikoračali na zletišče, razstop je bil neoporečen. Njihove vaje so

bile točno izvedene in največji tišini. Bile so enostavne, vendar dovolj učinkovite. Sledili so rajalni nastopi, romunski fantje so nam zaplesali svoje sloveče kolo kunkunje. Skoz mikrofon se je oglasal njihov poveljni, kakor je pač pri tem kolu običaj, in vojaki so mu s kriki odgovarjali. Rajalni nastop je seveda imel le malo skupnega s telovadbo, njegov namen je bil očito ta, da pokaže, kako se zna romunska vojska v narodnem duhu zabavati. Kolo je trajalo nekoliko predolgo in je gledalce utrudilo.

In' zdaj si zamislite, kakšen je bil učinek, ko se je po odhodu Romunov pribizala na areno slikovita kolona mladih jugoslovenskih junakov, pešaki v kratkih komišnih hlačah in sokolskih srajcah, mornarji pa goli do pasu in ožgani, kakor da so iz bron. Korakali so kakor da so od otroških let zrasli v enotnem pohodu. Takoj je sledil razstop, izveden tako krasno odmerjeno, da so dvestotistočim gledalcev zasijale oči, gledalci so skakali s sedežev in začeli udrihati z dlanmi, da je donelo po vseh tribunah. Mi pa smo tiščali palce in pesti in se od radosti in ponosa grizli v ustnice. Tu nismo več razmišljali, ali smo trije ali en sam. Že je kakor koral bučala pesem o Jadranskem morju in roke in telesa naših fantov so se gibala v enotnem ritmu, da gledalci niso prišli do oddiha in je šla od ust do ust sama beseda hvale: »To je čudovito! To je umetniško!«

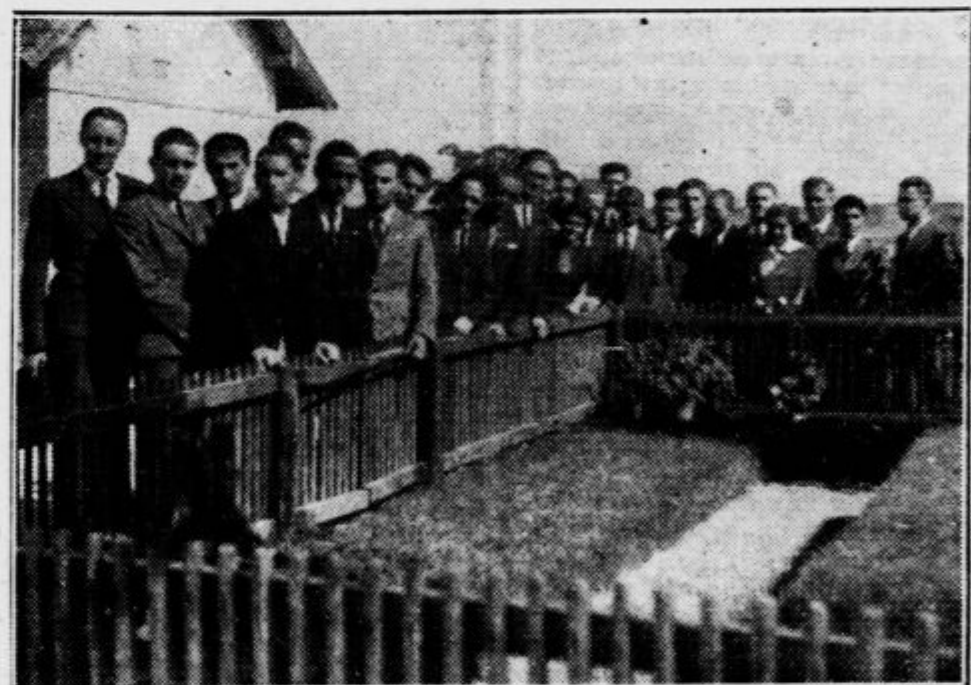
Jugoslovenska vojska, predstavljena v tehle treh pešičah fantov sredi ogromne arene, je slavila enega svojih največjih triumfov pred množico, ki je tako iskreno

želela dokazov o telesno kulturni višini bratskega naroda. Tu je bil zdaj dokaz podan z neznansko silo. Po motivih naših najznamenitejših nacionalnih in bodrilnih pesmi, ki so pač znane tudi slehernemu dobremu Čehu, so trije oddelki jugoslovenske vojske in mornarice prikazali tužno in slavno zgodovino svojega naroda na način, ki je zares zaslužil občudovanje. Ne trdimo sami, temveč so nam trdili Čehi in tuji gostje, da je bil nastop jugoslovenske vojske edinstven, najlepši na vsem letošnjem zletu. Od početka do konca enovit in uvežban do res umetniških fines je nastop naših fantov pričal o visoki stopnji sokolske vzgoje v naši vojski. Po divnem nastopu našega sokolstva, po tako številni udeležbi našega članstva v zmagoslavju sprejdu, so trije oddelki naše vojske neizrečeno dvignili naš ugled. In mi gledalci, prevzeti od tega zmagoslavja, smo črpali novo vero, da se pri nas v tišini in samoti vojaških vežbališč stori in se da storiti mnogo dobrega, o čemer v dnevnem vrvežu nimamo niti pojma. Kakor da se je razvnel orkan, je grmel po tribunah, ko je naša vojska v zaključnem prizoru dvignjenih rok pozdravila prezidenta bratske republike in nato po krasnem sestopu odkorakala mimo glavne tribune tja dol proti desnemu izhodu. Ko se je glavna tribuna že umirila, so tam doli še bučale ovacije, v zraku je plapolalo na tisoče zastavic in robcev, klobuki so frčali v zrak...

Zaključni defile in snemanje državnih zastav Male antante sta še enkrat dala povod k prisrčnemu pozdravljanju vojske. Dan se je globoko vtisnil v spomin. Po

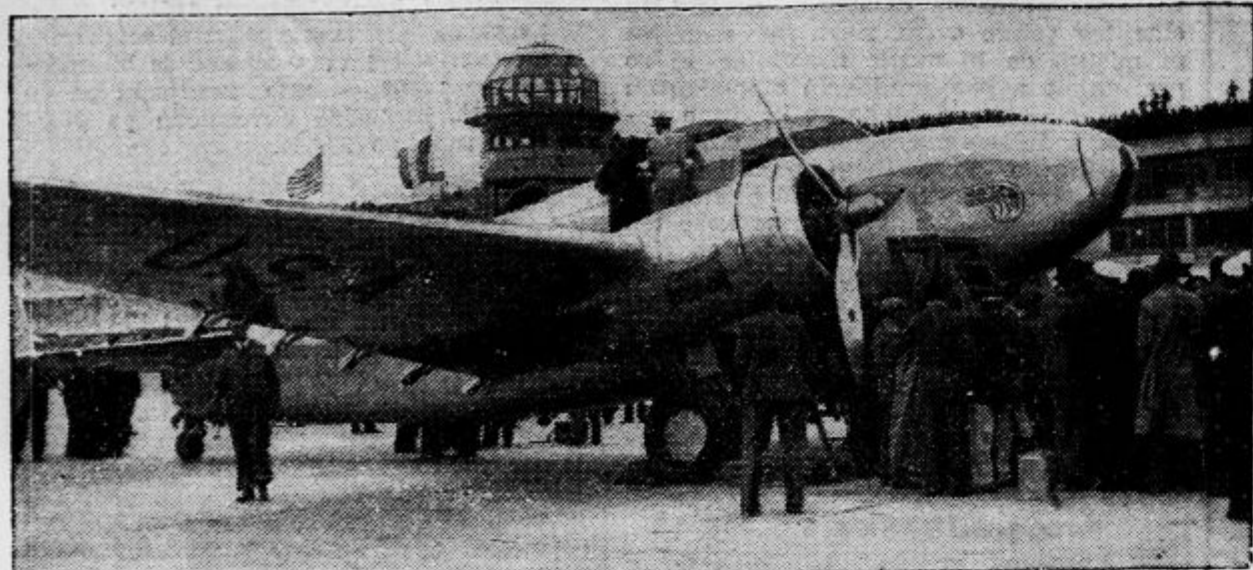
bravuroznih nastopih, ki so nam pokazali toliko odpornosti, izvežbanosti, spretnosti in svojevrsne lepote, so se nas kar nežno dojmili prizori, ko so v tišino prevzete množice zapored donele himne treh držav in so zastave počasi drsele z jaborov. Spet so grmeli topovi. Se vse bolj burno kakor ob drugih dneih in še vse prisrčnejše je narod na tribunah in pred stopniščem pozdravljal prezidenta dr. Beneša. Krasen dan je ugašal, zlatordeča večerna zarja je žarela nad praznično razpoloženim mestom, ki je dokončalo zlet in se je hotelo za slovo gostov le še prisrčno poveseliti.

Vedel sem, kje bom ta večer našel naše fante. Bila je deseta ura, ko sem stopil na prostrani vrt pri Plešniku. In sem brž bil priča prijetnega mučenja. Okrog dolge mize je bila gruča mladih in starih, Sokolov, fantov in deklet. Pri mizi so imeli ujeta dva naša pešaka in zalega mornarja, pred vsakim se je bahato ponujalo po deset vrčkov črnega piva. »Pijte!... »Pojte!... »Pri nas ostanite!... Naši trije fante pa so se smehljali v prisrčni otroški zadregi. Počasi so vendar začeli srkati pivo in so želi velikanske ovacije, kajti krog se je venomer širil in opogumila so se tudi še prva dekleta, ki so naše fante kar brž objela in poljubila. In potem so prišli še drugi, pokazali so se naši mornarji, vsi v belem, omizja so se trgala za nje... Pijte!... Pojte!... Res se je kmalu oglasila ubrana pesem, zarjalo je tudi kolo. Ko sem o polnoči odrinil od Fleka, mi je v ušesih venomer šumela pesem bratovščine tisočih razneženih in ta večer sila opogumljenih ljudi. »Zovi, samo zovi!...«

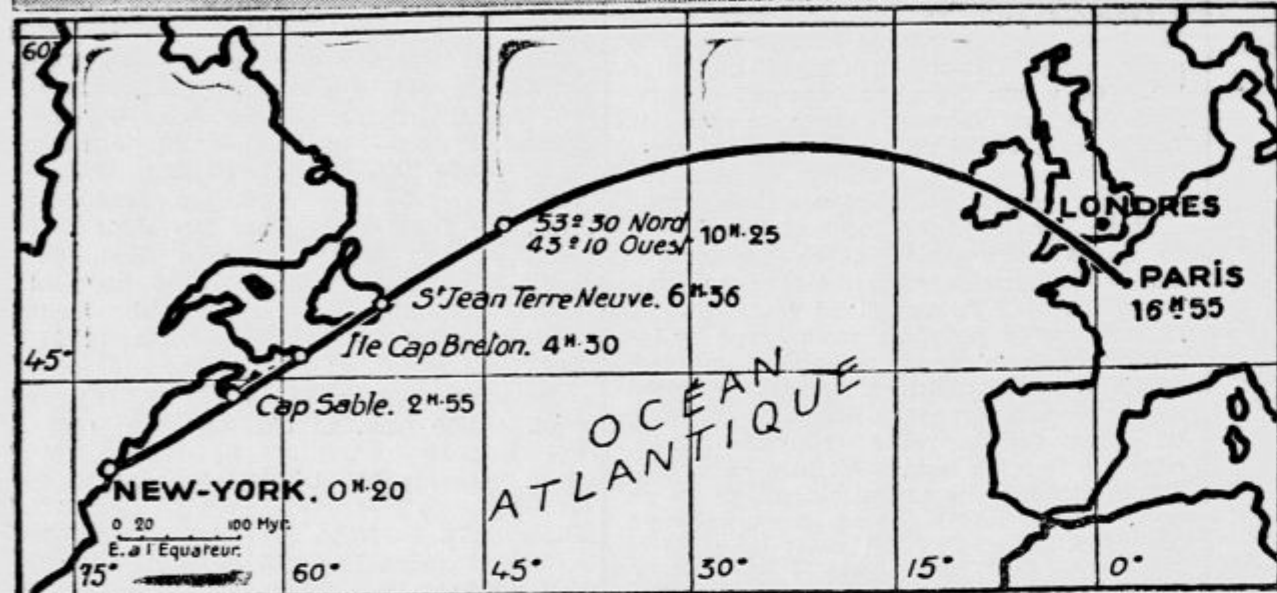

so pred dnevi obiskali grob prezidenta Osvoboditelja T. G. Masaryka v Lanih. Poklonili so se spomenu velikega državnika in misleca ter položili na njegovo zadnje počivališče lep venec. Slika nam kaže dijake pred prezidentovim preprostim grobom na lanskem pokopališču

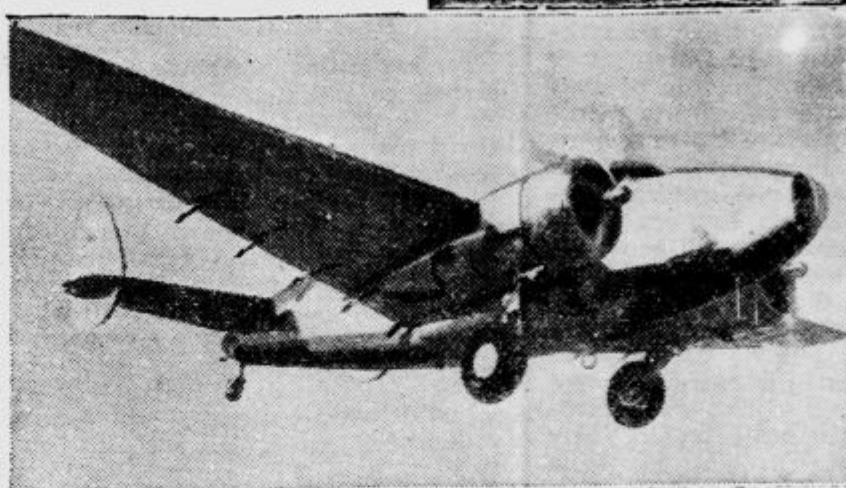
Polet milijonarja Howarda Hughesa in tovarišev iz Amerike v Evropo

Na levi zgoraj: Aeroplan »New York Worldsfair« nekaj trenutkov potem, ko se je spustil na zemljo v Le Bourgetu pri Parizu — Pod to sliko: Proga, ki jo je preletel Hughes med Ameriko in Evropo. Posamezne točke kažejo čas, ob katerem se je letalo nahajalo na kakšnem mestu

V sredi: Dvomotorni aeroplan Lockheedovega tipa v trenutku starta na letališču Floyd Bennett v New Yorku — Desno zgoraj: Howard Hughes (dolgin v sredini) po izstopu iz aeroplana na Le Bourgetu pri Parizu — Spremlja ga ameriški poslanik pri fr. vladi W. Bullitt

Samo deset sekund...

Neskončno malo časa v veselstvu, neizmerno dosti v življenju človeka

Deset sekund je malo v veselstvu in v človeškem življenju, a vendar se v tem kratkem času zgodi lahko toliko usodnega in odločilnega!

V teh desetih sekundah, ki ne pomenijo svetu ničesar, konča v Ameriki obsojenec lahko svoje življenje na električnem stolu. V teh desetih sekundah se rodi lahko kraljevski otrok in nihče ne ve, če ne bo trajalo nekoč baš deset sekund, da se njegovo življenje, ki so ga sprejeli tisoči in tisoči z navdušenjem, nasilno konča. V desetih sekundah izreče dva svoj »da« pred altarjem — in v desetih sekundah izreče sodnik kakšno ločitev. V istih desetih sekundah, v katerih je nekdo zadel glavni dobiček, preneha dihati kakšen umirajoči v skrajnem pomanjkanju.

Deset sekund! Neka ženska se privije k moškemu, ki ga ljubi. Neki šef odpove nekemu službo — neki brezposelni dobi delo. V bolnišnici dà zdravnik zadnjo, nesmiselno injekcijo. Tu so položili temelj za novo hišo, tam se je druga hiša zrušila. V istih desetih sekundah, ko stopi neka srečna družina v novi dom, postavljajo brezposelnega očeta s štirimi otroki in zgarano ženo na cesto.

Na Francoskem se zgodi železniška nesreča — na Angleškem treščijo letalo na tla — v Španiji se razpoči bomba — na Kitajskem se razbije tank — v Pragi je šla žoga v mrežo — v New Yorku se razleteli tovarna — na Dunaju gori — na Švedskem pokopljajo plaz osem ljudi — v Ženevi se odpre

nova svetovna konferenca — v Hollywoodu proslavljajo neko filmsko zvezdnico — v Budimpešti se dva zaročita — v Parizu umre neki minister — v Ljubljani opravi zaključne izpite visokošolec, ki nič ne ve, kdaj bo dobil službo. Nekje pade vlada — nekje pogine konj.

To je deset sekund dogodkov na svetu.

Zastor slepote

Razočaranje ob spoznanju človeških obrazov

Neko angleško deklet, ki je prišlo slepo na svet, je zaledalo luč sveta šele pred kratkim, v svojem 22. letu. Njeno izjavo o vtisih, ki jih je imela, ko je prvič lahko videla, objavlja sedaj dr. Golley v »British medical journal«.

Mladenko so precej razočarali prvi človeški obrazi, ki jih je videla. Dokler ni videla, je namreč menila, da so vsi ljudje lepi in da imajo čudovite obraze. Cvetlice ji neprimerno bolj ugajajo, isto tako blesteči se predmeti.

Prvi predmet, ki ga je lahko videla, je bil beli predpasnik njene bolniške strežnice, potem je videla rdečo barvo njene obleke. Nato je spoznala okno in vrata. Okno se ji je videlo brezoblično in kakor blesteča se ploskev, nebo se ji je zdelo beko.

Zopet se čuti mater

Holandska prestolonaslednica princesa Julijana se zopet čuti mater. Tako poročajo iz holandske prestolnice.

7 milijonov funtov za angleške rezerve

Londonska zbornica lordov je sprejela zakon o rezervah živil, sirov in itd., ki predvideva preskrbo Anglije z rezervami bakra, nikla, cinka, živega srebra in drugih predmetov. Obenem je dovolila vladi kredit v znesku 7.5 milijonov funtov.

Hotel na Severnem tečaju

Ob 79. sporedniku s podporo norveške vlade

Norveška vlada je s posebno podporo omogočila ureditev »hotela na Severnem tečaju«, ki so o njem z domišljijo obdarjeni preroki že toliko krat govorili. Vodila ga bo delniška družba.

Ta hotel sicer ne bo stal točno na Severnem tečaju, bo pa vendarle najsevernejši hotel na svetu, kajti stal bo ob 79. sporedniku v Ny-Aalesundu ob Kraljevem fjordu na Grumantih. Hotelska poslopja že stoje, to so stanovanjske hiše, ki jih je zgradila uprava nekega premogovnika, ki je med tem nehal obratovati. Delniška družba, ki jo vodi načelnik norveškega potovalnega urada, te hiše sedaj obnavlja in opremlja z vsem inventarjem, kakršen se spodobi za hotele. Ga. Laura Borgenova, ki

bo hotel vodila, je z osebjem že na poti.

V hotelu bo prostora za dvanajst stalnih gostov, razen tega bo imel velik restorant za številne turiste, ki prihajajo z izletnimi parniki in deželo. Ny-Aalesund ima pošto in brzojav ter ima vsak dvanajst dan parniško zvezo z Norveško. Iz hotela bodo organizirali smuške ture v večno zasnežene gore in vožnje z motornimi čolni po lepih fjordih. Za daljša potovanja so na razpolago sani na pasjo vprego in vodniki. Samo ob sebi umevno, da so tam tudi prodajalnice razglednic, potovalnih spominov i. t. d. Grumanti bodo šele sedaj postali tajsko prometna postojanka. Drugi najsevernejši hotel na svetu leži tisoč kilometrov južneje v norveškem mestu Hammerfestu.

Po napadu na Roosevelta

Poročali smo, da je neki slaboumen moški pred dnevi skočil na stopnice avtomobila, v katerem je bil prezident Zedinjenih držav. Hotel je izvršiti atentat na Roosevelta, detektiv in stražniki pa so napadalca pobili na tla kakor kaže pricujoča slika

A NEKDOTA

Angleški igralec Kean je prišel nekoč v Dublin. Kosil je v neki gostilni in je dejal pri tem zadovoljno: »Noben človek na Angleškem ni danes tako dobro jedel kakor jaz!«

»Izvemši dublinskega lord-mayora (župana),« je dejal gostilničar resno.

»Neumnost!« je odgovoril Kean, »nikogar ne izvemam.«

»Toda lord-mayora morate vedno izvesti, ta je vedno prvi,« je menil gostilničar.

Moža sta se sporekla, zadeva je prišla pred mestno sodišče, ki je igralca obsodilo na 5 gvinej globe, ker se je bil pregrešil zoper običaj, da je treba lord-mayora vedno izvesti.

Kean je plačal in dejal: »Na svetu ne poznam nobenega večjega norca nego je ta gostilničar — izvemši lord-mayora!«

VS AK DAN ENA

Ljubosumni mož kupuje svoji ženi čevlje...

Z manifestacijskega spreveda sokolskih armad po zlati Pragi

Zgoraj: Skupina narodnih noš iz Jugoslavije na obrežju Vitave; v ozadju Hradčani. Spodaj: Kako splošno narodna prireditve je bil vsesokolski zlet, je razvidno tudi iz dejstva, da so na posebni tribuni prisostvovali sokolskemu sprevedu tudi vsi rektorji in dekani praških visokih šol, vsi z odznaki svojega dostojanstva

Dva človeka na železnem drogu

Strašna avtomobilska nesreča, pri kateri sta bila dva človeka ob živem telesu nabodena na železno palico, se je zgodila na avtomobilski cesti iz Berlina v Stettin.

Nedaleč od Colbitzowa je hotel prehiteti neki avto drugo vozilo in je udaril pri tem proti železni ograji. Težka železna palica je vdrla v voz, prebodla potnika, ki je sedel pri vozaču spredaj in neko žensko, ki je sedela za njim.

Sunek je bil tako silen, da je palica predrila hladilnik in še zadnjo steno karoserije. Oba nabodena človeka sta bila takoj mrtva. Bila sta neka zakonca iz Berlina, ki ju je neki prijatelj vozil s počitnic ob Baltkem morju v Berlin.

Zastrupljevalka obsojena na smrt

Proces, ki je bil prava visoka šola za advokate — Obsojenki bodo teoretično odsekali glavo

Kakor smo že poročali, je porotno sodišče v Liègeu v Belgiji vdovo Beckerjevo, rojeno Petitjeanovo, eno najbolj nečloveških zastrupljevalk, kar jih pozna kriminalna zgodovina, obsodilo na smrt. Stvar se zanjo sicer ne bo končala tako hudo, kajti v Belgiji izvršitve smrtnih kazni ne poznajo. Presedela bo pa ostanek svojega življenja v ječi.

O razpravi poročajo, da je bila prava visoka šola za bodoče advokate. Lahko so se pri tem učili, kako je mogoče, da more obtoževalni govor državnega pravdnika obtoženca razbremenjevati in kako se lahko zgodi, da je zagovornikov govor obtožencu v škodo. Zadnji preobrat v škodo zastrupljevalke se je zgodil namreč potem, ko je zagovornik začel svoj obrambni govor. Obema, državnemu pravniku in zagovorniku, je nedostajalo mere.

Državni pravnik jo je polomil, ko je očital obtoženki po krivici neke prestopke zoper javno moralo, namesto da bi svojo obtožbo naslonil rajši na dokazana dejstva enajstih umorov s strupom, branitelj pa je z zlagano patetiko vzdiknil, da je Beckerjeva popolnoma nedolžna in da ji ne more odreči svojega spoštovanja in občudovanja, ko ima tako lepo dušo.

Ljudje niso vedeli, ali se naj temu komedijanstvu smejejo ali jočejo. Še marsi-

kaj drugega se je vršilo na tej razpravi, kar ni bilo povsem na mestu n. pr. to, da se je sodna dvorana tedaj, ko so porotniki odšli na posvet, spremenila v pravi sejem, na katerem se publika ni brigala za odredbe oborožene sile. Sklenila je stave o izidu procesa in jedla ter pila, kakor da je v kakšnem avtomatičnem biféju.

Tri ure pozneje je zabrnél zvonec. Vstopila je obtoženka in za njo porotniki. Beckerjeva je bila videti mirna. Toda potem, ko je načelnik porote začel čitati vprašanja in odgovor porote njanja, je postajala čedalje bolj bleda, na zadnje si je pokrila oči z rokami in prvič v vseh tridesetih dneh obravnave zajokala. Za eno samo vprašanje, devet in dvajseto, je porota zanikala njeno krivdo, vsa druga so dobila pritrdilni odgovor. Ko se je predsednik sodnega dvora na obtoženko obrnil z vprašanjem, ali ima kaj pripomniti, je odgovorila: »Odgovarjam, da sem nedolžna.« Državni tožilec je nato zahteval zanjo smrtno kazen.

Sodbe same, ki se je glasila na odsekanje glave na javnem prostoru, ni slišala, ker so jo bili odvedli že v sosedni prostor, kjer je obsedela na pol nezavestna. Ko so jo nesli k vozu za jetnike, so stali tisoči ljudi na dvorišču sodnega poslopja in tisoči na cestah. Vsi so ji grozili z dvignjenimi pestmi in vpili: »Na smrt!... Na smrt!«

JACKSON GREGORY:

HČI SOLNCA

Roman.

Obče razburjenje se je hitro poglobilo. Nekaj prijateljev je odvedlo Ortega, da ga obvežejo. Ženska je bila spravila nož nazaj in je bila videti povsem mirna. Tedi se je Jim zavedel, da ves čas ni bil odvrnil oči od nje.

»En lučaj?« je spet vprašala. Njen glas je bil spet tako nežen, blagovnočen in vendar nekam dražljiv kakor prej. Stresel se je, kakor da bi vstal iz morečega sna.

»Z damami ne kockam, senora,« je kratko odvrnil.

»Torej ste samo blufali?« je radovedno vprašala. Videti je bila odkritosrčna; zdelo se mu je, da čuti v njenem glasu nekakšno razočaranje. Takisto, kakor da bi popravljala svoje mnenje o njem. »Možje vas bodo imenovali širokoustneža,« je nadaljevala. »In jaz se vam bom smejala v oči.«

»Kje je denar, ki hočete zanj igrati?« je vprašal Jim. Misli je, da se je tako najlažje iznebi. Na to vprašanje je bila pripravljena. V orokavični desnici je držala naročno torbico iz črnega usnja, ne večjo od denarnice. Odprla jo je in izsula vsebino na mizo. Biserna ogrlica čudovitega sijaja se je pokazala in se mehko zalesketala v mehki svetlobi viseče svetilke.

»Bog nebeški!« je ušlo Twistyju Barlowu. »Vredna je nekajkrat več kakor vaših dvajset tisoč dolarjev,« je mirno dejala. »Če so biseri pravi,« je rekel Kendrick. »In ne morda ponaredben.«

Ni mu odgovorila. A Kendrick je čutil, kako so ga njene oči zaničljivo pogledale izpod širokega okrajca.

»Menda znam razlikovati prave bisere od ponarejenih,« je vneto zaklical Twisty Barlow. Nagnil se je naprej in vzel dolgo ogrlico v roko. »Pokaj bi najemal parnik v San Diegu, če tega ne bi vedel?« Dvignil je lišp k svetilki ter ogledal in otipal vse bisere drugega za drugim. Nazadnje jih je s pohlepno vzdihom previdno položil nazaj. »V primeri z njimi,« moj ljubi vrtoglavac, leži na mizi sam drobiž.«

»In vendar staviš tisoč dolarjev, da so ponarejeni,« je zdaj vzrotil Kendrick. A takoj se je obrnil. Bodi kakor koli! Ženska je hotela igrati z njim, pa se ji je izvijal, že v drugo. Njegove lastne besede so mu neprijetno zazvenele v spominu. »Izberite si kocko, senora,« je rekel mahoma. »En lučaj, as bije.«

Z levico je mirno potresla čašo, da je bela kocka zarojljala v nji. »Izgubil boš, Jim,« mu je poglasno rekel eden izmed prijateljev, preden je padel lučaj. »Levičarjev se varuj.« A v tem je že vrgla — as.

Kendrick je vzel čašo in kocko ter vrgel. In spet je bila dvojka, najnižje število na kocki. Slišal jo je, kako se je tiho zasmejala in potegnila denar in bisere k sebi.

II.

Pustolovna odprava

Ženska in Jim sta se za trenutek spogledala preko igralne mize, ne da bi kateri izmed njiju rekel besedico. Njene oči so se fosforno svetlikale izpod vranječrnih las. Izraz njenega obličja ga je navdajal s stremljenjem: bilo mu je, kakor da bi z dušo in srcem segala po njem, toda oboje je govorilo jezik, ki ga ni razumel. Negibno je stal pod njenim vprašujočim pogledom. A tudi nihče drug v dvorani se v tem času ni ganil, dokler se ni mahoma odvrnila in s tem razdrila ukletja. Tega se je zavedel kakopak šele mnogo kasneje. Krenila je k zadnjim vratom, Ruiz Rios pa za njo.

Ko so se vrata zaprla, je Kendrick zdajci opazil Twistyja Barlowa, ki je stal zraven njega. Mornarjevo lice je imelo čuden izraz. Bil je kakor odsoten in se niti ni zavedal, da postaja predmet občega zanimanja. Še vedno je strel v tisto stran, kamor sta bila izginila Mehčan in njegova spremljevalka. Nazadnje se je iztrgal iz zamaknenosti, si potegnil z roko po čelu in z opotekajočimi se koraki krenil proti vratom. Kendrick je stopil za njim ter mu položil roko na ramo.

»Miruj, stari,« je rekel Barlow se je zdrnil in si segel v lase. »Vem, kaj te je tako zmešalo. Nemara so bili pa vendarle stekleni.«

»Bisere misliš?« se je Barlow zasmejal. »Mar meni, da bi mogel zaradi njih koga ugonobiti? Bodi pameten, vrtoglavac, nisem pijan.«

»Kam se ti torej mudi?« Kendrick je čutil, da je nekaj narobe.

»Opravek imam,« je odvrnil mornar. »Sicer bi bilo pa tudi zate bolje, da bi se brigal za svoje reči.«

Kendrick je skomignil z rameni in se vrnil k prijateljem. Na pragu je še enkrat pogledal čez ramo in videl Barlowa, kako je hitel za izginjajočima postavama Ruiza Riosa in njegove tovarišice.

Nekaj ljudi, ki so menili, da je izguba deset tisoč dolarjev hud udarec, je hotelo Kendricka tolažiti. Njegov odgovor je bil tlesk po hrbtu in veselo vprašanje, za koga ga neki imajo. Najbližji prijatelji niso zapravljali sočutja, ker so dobro vedeli, da ga ni treba. Poznali so Kendrickovo nemeženo zaupanje v prihodnost in njegovo zaničevanje do denarnih skrbi.

Čez pol ure se je Twisty Barlow vrnil. Kendrick je bil židane volje. Bil je med prijatelji in se je čutil že povsem domačega. Pravkar jim je pripovedoval, kako je bil zaslužil izgubljeni denar. V Mehiki je kupčeval z nekim človekom, kateremu ni zaupal. Zato ga je pripravil, da mu je izplačal njegov delež v unijskih bankovcih in zlatnikih. Nato je jahal kakor peklensček, da je uspel pešči razcapanih grlozevov, ki so jih bili gotovo poslali za njim.

»Tako, in zdaj sem ga rešen,« je končal. »Zdaj vsaj lahko mirno zaspi.«

Čeprav se je bil Barlow navzven pomiril, mu je vendar še vročino tlelo v očeh. Kendrick je to takoj opazil. Opazil je tudi, da ga Twisty očividno čaka.

»Alo, Twisty,« je rekel Kendrick, »zapoj nam kakšno lepo pesem.«

Mali oglasi

Letovišča

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Kdor želi po nizki ceni na letni oddih

je za njega samo sveži zrak in izvrstna hrana na Dobrem dvoru p. Prevalje. 16649-38

Prodaj

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Kompletno opremo za damski salon, s 5 kabinami, ugodno prodam. — Redka prilika. Salon Mary, Mestni trg 3. 16722-6

Med mestom in deželo

posreduje Jutrova mali oglašnik

Pridelki

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Dobro vino

lastnega pridelka. — prodaja Mikl Vladimir, Sv. Marija pri Moškanjcih. 16709-33

Kislo zelje

novi, prvotno, v sodčih, dobavlja po naročilu Gustav Erklavec, Ljubljana, Kodeljevo. Povšetova 47. telefon 25-91. 278-33

Rdeče višnje

in ribizel

kupujem po najboljši ceni. Adalbert Gusel, Maribor, Aleksandrova c. 39. 16693-33

Kupuj domače blago!

Auto, moto

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

4-sedežni avto

s pregibno stropo, dobro ohranjen, poraba bencina 8 lit. — cena 14.000 din. — Preželj, Zelenikarjeva 16. 16731-10

Avto

odprt, znamke Talbot, 6-sedežni, v dobrem stanju, — prodam za din 7.000. Informacije v nedeljo: Garža Kern, Bled ali pri lastniku, Agić, Grad 176. 16715-10

Lokali

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Špecijsko

trgovino s trafikom, s popolnim inventarjem, dobro uveljavljeno, tik tržnice, prodam skupno z blagom za 30.000. Poslovna Drobac, Zagreb, Amruševa 1, II. 16708-19

Gostilna, trafika in trgovina

zagotovljena eksistenca, — brez konkurence, z dokazanim mesečnim prometom 60—70.000 din, s popolnim inventarjem, vinskih sodi, stanovanjem, nizka stanarina za 25.000 din. Poslovna Drobac, Zagreb, Amruševa 1, II. k. 16707-19

Pozor!

Napredaj se restavracija s senčnatim vrtom in vsem inventarjem v centru mesta Ljubljane. Mesečni inkaso 70.000 din. Pisarne ponudbe poslati na ogl. odd. Jutra pod šifro »100«. 16718-19

Posest

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Posestvo

17 ha z gostilno, starozna in priljubljena izletniška točka v neposredni bližini Maribora, oddaljen takoj v najem z živim in mrtvim inventarjem ter vsemi zgradbami. Resni, kavijske možnosti reflektantje naj pošljejo svoje naslove na ogl. odd. Jutra pod značko »Sigurna bodočnost«. 16663-20

Hiša

vogalna, pripravna za vsako trgovino, 4 sobe, 2 kuhinji, klet, vrt, električna razsvetljava, napredaj za 62.000 din. 20.000 lahko ostane. Gubčeva 46, Pobrežje pri Mariboru. 16729-20

Stanovanja

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Stanovanje 7 sob

s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe pod šifro »Stanovanje na ogl. odd. Jutra. 16634-21a

Vilo

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Vilov

najmanj 6 sob s pritlikami, vzajem v najem. Ponudbe s popisom in ceno pod »Vila na ogl. odd. Jutra. 16633-21a

Soboda

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Na stanovanje

sprejem zakonski par ali dva gospod ali gospodični. Soba je čista in topla. — poseben vhod, Jančeva 15, Beograd. 16727-23

Elegantno sobo

v centru, separirano, s kopalnico, novo pohištvo, oddam takoli. — Informacije Resljeva cesta 4. 16726-23

Prazno sobico

majhno, s posebnim vodom oddam ves dan oddam ali gospodični. Cena 110 din. Merosodna 1. 16720-23

Opremljeno sobo

oddam. Gradišče 8b, parter levo. 16710-23

Dopisi

Vsaka beseda 2 din; davek 3 din; za dajanje naslova 5 din; najmanjši znesek 20 din.

Dvigajte v oglasnem oddelku dospelje

ponudbe. Avtomobil, Bohinjsko jezero, Blago srce, Dopolac, Dobre obresti, Družba 26, Dieta važna, Dobrosrčen, Diskretnost, Gotovina, H 1888, Harmonija, Kavčice zmožen, Ljubljana, Mehčan, Nagrađa, Nastop takoj, Nastop takoj 100, Okoličanka, Organizator, Osamljen, Poštena, Pletilni, Prvovrstno, Prijatelj, Pfaff, Prijetno, Pridna in poštena 23, Rad plačam, Resnost 33, Reden točen plačnik, Stalen miren dom, Stalen 76, Sigurno 998, Skupnost, Sodelovanje, Tristovanjska vila, Ugodno 77, Vesten in natančen, Vzajemno, Vdova, Zanesljiva 32, Zelenjava. 16708-19

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Varnost

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Izgubljeno

Beseda 1 Din, davek 3 Din; za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Zgubila se je

v nedeljo na progi Bled Ljubljana kapa avtomobilskega kolesa. Na kapi je ime Horch. Odda naj se proti nagradi: Sitar Wolfova 12 ali Bled, Hotel Lovca ali Paulin, Podbrezje. 16724-28

Od Vas

je odvisno, da imate obliko vedno kot novo

zato jo pustite redno

kemično čistiti ali barvati v tovarni

JOS. REICH

Ljubljana Poljanski nasip 4-6 Pitalica — Svetlokalnica

INDIANOL

domače prvovrstno motorno olje za motocikle s primerno kompresijo

MOTOCIKLISTI! Za svoje motorje kupujte le »INDIANOL«

Zadovoljni boste! — V Ljubljani je glavna zaloga pri tvrdki **IGN. VOK — Tavčarjeva ulica**

Dotrpela je naša ljubljena soproga, predobra mama, stara mama, sestra in tačka, gospa

Ivana Zupančič

roj. BRESKVAR

SOPROGA VIŠ. KONTR. DRŽ. ŽEL. V POKOJU

Pogreb nepozabne pokojnice bo v petek, dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne izpred mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, Selca, Jesenice, dne 14. julija 1938.

Globoko žalujemo:

JOŽE, soprog; JOŽE, šolski upravitelj, FRANCI, trg. poslovodja, sinova; VLASTA, hčerka ter ostalo sorodstvo.

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Nenadoma je preminul naš ljubljani soprog, oče, brat in svak, gospod

MARTIN KUGLER

trg. potnik tvrdke I. C. Mayer

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek, dne 15. t. m. ob 5. uri popoldne, izpred mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

LJUBLJANA, CELJE, dne 14. julija 1938.

Globoki žalujemo:

APOLONIJA, soproga; DANA, hčerka; MIRKO, sin — ter ostalo sorodstvo

MAGNEZIJA SAN PELEGRINO

Peneča se MAGNEZIJA S. PELEGRINO je prijetno sredstvo za čiščenje. Dobro učinkuje. — Škatlica vsebuje eno dozo, z ali brez okusa po janežu.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Prodajna cena din 6.—.

R. S. br. 27283-23/X 1935 1.

ZAKLETI GRAD

